

De voddemachang diè reed vrugger altèèt be pièrt en kèèr rond vur aat ezer en vodde op te hoale en aster wa verdient ha daan gonk ter da opdrinke inne café bè Jans. Dij café dij stond veuroan ine Brugstroat, halfweg 't kloester enne Koerselse stiewig, tusse da winkelke va Corthouts en 't boerderijke va Gielke Blet in. Lengs de café haan zoog een kègelsboan en doa zat ter ze pièrt altèèt bedde kop vanne stiewig eweg. Op ne kier most da pièrt pissen en liet da zenne lul hange. We kwampe doa be endige klèèn jung zjust door en wiste nie wa we zage. We krope bekans onner da pièrt in vur tegoi te kunne kieke. Toeoen kwamp de voddemachang be een goi zwaei in de café uit en diè riep: Miljaarde nondedjuu wie van och hit da uit me pièrt getrokke! We haan niks gedèn mer warre zoe verschrikt da we allemoal loepe goanke.

De oud ijzerhandelaar reed vroeger altijd met paard en kar rond om oud ijzer en vodden op te halen en als hij wat verdientjd had dan ging hij dat opdrinken in het café bij Jans. Dat café stond vooraan in de Brugstraat, halfweg het klooster en de Koerselsesteenweg, tussen het winkeltje van Corthouts en het

boerderijtje van Michel Ballet in. Langs het café hadden ze ook een kegelbaan en daar zette hij zijn paard altijd met het hoofd weg van de steenweg. Op een keer moest dat paard urineren en liet dat zijn penis hangen. Wij kwamen daar met enkele kleine kinderen juist voorbij en wisten niet wat we zagen. We kropen bijna onder dat paard in om goed te kunnen kijken. Toen kwam de oud ijzerhandelaar erg bedronken het café uit en hij riep: Miljaar-de-nonde-d'jeu wie van u heeft dat uit mijn paard getrokken! Wij hadden niets gedaan maar waren zo verschrikt dat we allemaal lopen gingen.